

*Діана Олешко
(м. Кременчук)*

УПРАВЛІНСЬКІ І ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЯКОСТІ ОСВІТИ У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ

Формування культури якості освіти є ключовим завданням закладів вищої освіти, особливо у підготовці менеджерів, адже їх професійний успіх залежить від рівня організаційних навичок, стратегічного мислення та здатності працювати в умовах цифрової трансформації.

Технології управління якістю освіти передбачають застосування сучасних інформаційних систем та методів оцінювання, які дозволяють контролювати рівень засвоєння матеріалу студентами та підвищувати ефективність освітнього процесу. Застосування електронних платформ та систем управління навчанням (LMS) значно покращує доступність та якість освітнього процесу. (Габрусев, Чорний, 2008).

Сучасні тенденції у підготовці менеджерів передбачають інтеграцію інформаційних технологій у навчальний процес. Використання штучного інтелекту, автоматизованих систем тестування та аналітичних інструментів сприяє персоналізованому навчанню, що дозволяє студентам опановувати матеріал відповідно до власних здібностей і темпів навчання.

Розвиток культури якості освіти включає комплекс заходів, спрямованих на підвищення стандартів викладання, оцінювання знань та інтеграцію новітніх технологій у навчальний процес. Одним із ключових аспектів цього процесу є постійне оновлення навчальних програм відповідно до актуальних вимог ринку праці.

Ефективне управління освітнім процесом неможливе без застосування системного підходу, що передбачає розробку стратегії якості освіти, її впровадження та моніторинг ефективності. Це дозволяє підвищити рівень задоволеності студентів та роботодавців.

Інтеграція цифрових технологій у систему освіти сприяє більш гнучкому підходу до навчання. Використання адаптивних навчальних платформ дає змогу персоналізувати освітній процес, враховуючи індивідуальні особливості студентів.

Важливим елементом є запровадження змішаного навчання, яке поєднує традиційні методи викладання із сучасними дистанційними технологіями. Це дозволяє створити більш ефективне освітнє середовище, що відповідає сучасним викликам.

Окрім цифрових технологій, важливим елементом є запровадження системи контролю якості освіти, що включає регулярне оцінювання рівня знань студентів, проведення анкетувань та аналізу освітніх програм. Важливим чинником є професійний розвиток викладачів, їх участь у тренінгах, семінарах і міжнародних програмах. Це сприяє впровадженню інноваційних методів навчання та підвищенню рівня педагогічної майстерності.

Співпраця з підприємствами та бізнес-структурами відіграє ключову роль у формуванні культури якості освіти. Впровадження дуальної освіти дозволяє студентам отримати практичний досвід ще під час навчання.

Залучення студентів до наукової діяльності сприяє розвитку їх критичного мислення та аналітичних навичок. Це дозволяє їм не лише засвоювати знання, а й застосовувати їх на практиці, що особливо важливо для майбутніх менеджерів.

Глобалізація освіти вимагає розширення міжнародної співпраці між навчальними закладами, обміну студентами та спільного проведення досліджень. Це сприяє підвищенню якості освітніх програм і залученню кращих світових практик.

Важливим аспектом є мотивація студентів до самостійного навчання, що може бути досягнуто через використання інноваційних методів, таких як гейміфікація та проектне навчання.

Розвиток м'яких навичок (soft skills), таких як комунікація, адаптивність та емоційний інтелект, може здійснюватися через інтерактивні воркшопи, рольові ігри та міждисциплінарні проєкти, що імітують реальні бізнес-ситуації. Це дозволяє їм ефективно працювати в команді та приймати стратегічні рішення.

Використання кейс-методу у навчальному процесі сприяє розвитку аналітичного мислення та навичок прийняття рішень, що є важливим для майбутніх управлінців.

Створення електронних бібліотек та відкритого доступу до наукової інформації сприяє підвищенню рівня самостійної роботи студентів та розширенню їх знань.

Інклюзивність в освіті також є важливим аспектом. Забезпечення рівного доступу до знань усім студентам сприяє створенню комфортного навчального середовища.

Запровадження програм академічної мобільності дозволяє студентам отримати досвід навчання у різних країнах, що сприяє розширенню їх світогляду та формуванню міжкультурної компетентності.

Формування корпоративної культури в освітніх закладах сприяє підвищенню рівня відповідальності студентів за власне навчання та розвиток.

Роль викладача змінюється в умовах цифровізації освіти – він стає наставником та координатором навчального процесу, що вимагає від нього нових компетенцій та навичок.

Важливим напрямком є розвиток стартап-екосистеми в університетах, що дозволяє студентам реалізовувати власні бізнес-ідеї ще під час навчання.

Застосування штучного інтелекту в освітньому процесі допомагає покращити персоналізацію навчання та автоматизувати рутинні процеси оцінювання.

Оцінювання ефективності навчальних програм за допомогою зворотного зв'язку від випускників та роботодавців сприяє вдосконаленню навчального процесу та адаптації до сучасних викликів.

Технології управління якістю освіти передбачають застосування сучасних інформаційних систем та методів оцінювання, які дозволяють контролювати рівень засвоєння матеріалу студентами та підвищувати ефективність освітнього процесу. Застосування електронних платформ та систем управління навчанням (LMS) значно покращує доступність та якість освітнього процесу.

Сучасні тенденції у підготовці менеджерів передбачають інтеграцію інформаційних технологій у навчальний процес. Використання штучного інтелекту, автоматизованих систем тестування та аналітичних інструментів сприяє персоналізованому навчанню, що дозволяє студентам опановувати матеріал відповідно до власних здібностей і темпів навчання.

Важливим аспектом формування культури якості освіти є впровадження інноваційних методів навчання, які орієнтовані на самостійну та активну роботу студентів. Одним із таких методів є проєктне навчання, яке дозволяє майбутнім менеджерам розвивати практичні навички та застосовувати отримані знання у реальних ситуаціях (Кононець, 2012). Окрім того, впровадження методу кейс-стаді сприяє розв'язанню конкретних управлінських проблем, що є надзвичайно корисним для підготовки фахівців у галузі менеджменту.

Крім того, необхідно розглядати розвиток компетентнісного підходу у підготовці майбутніх менеджерів, що включає як професійні знання, так і навички критичного мислення, комунікації, лідерства. Взаємодія з бізнес-середовищем через стажування, практику та участь у професійних проєктах сприяє адаптації студентів до реальних умов роботи. Дуже важливо створювати навчальні програми у співпраці з представниками бізнесу, що дозволяє наблизити освітній процес до вимог ринку праці.

Також значущим є питання підготовки викладацького складу, адже від рівня їхньої компетентності та методичної підготовки залежить ефективність навчального процесу. Постійне підвищення кваліфікації викладачів, участь у міжнародних семінарах та конференціях сприяє вдосконаленню педагогічних підходів та методик викладання. Крім того, розвиток цифрової грамотності серед викладачів є необхідною умовою для успішного впровадження новітніх технологій у навчальний процес.

Зростання ролі цифрових технологій у сфері освіти підкреслює необхідність активного використання дистанційного навчання, змішаних методів викладання та інтерактивних технологій. Наприклад, використання гейміфікації та адаптивного навчання дозволяє підвищити мотивацію студентів та покращити якість засвоєння матеріалу (Петренко, 2019). Впровадження цифрових лабораторій, симуляторів та віртуальної реальності дає змогу наблизити навчальний процес до практичних умов роботи менеджерів у сучасних організаціях.

Отже, культура якості освіти у системі підготовки майбутніх менеджерів формується за допомогою комплексного підходу, що включає використання сучасних технологій, впровадження інноваційних методів навчання, розвиток викладацького складу, розширення співпраці з бізнесом та застосування компетентнісного підходу. Успішна інтеграція всіх цих компонентів сприятиме підготовці висококваліфікованих фахівців, здатних відповідати викликам сучасного ринку праці. Надалі варто розглядати подальше впровадження штучного інтелекту в оцінювання знань та розширення міжнародної співпраці задля вдосконалення освітніх стандартів.

Список використаних джерел

1. Габрусєв В., Чорний В. Електронний навчальний комплекс «Основи інформатики». Наукові записки. Серія: Педагогіка. 2008. №8. С. 17–21.
2. Кононець Н. В. Педагогічні інновації вищої школи: ресурсно-орієнтоване навчання. Педагогічні науки : зб. наук. праць. Полтава, 2012. Вип. 54. С. 76–80.
3. Петренко І. В. Використання гейміфікації в освітньому процесі. Освітні технології. 2019. №2. С. 34–39.
4. Сидоренко О. Ю. Компетентнісний підхід у сучасній освіті. Київ: Освіта, 2020. 215 с.
5. Іванченко Л. П. Інноваційні стратегії у вищій освіті. Педагогічний альманах. 2018. №5. С. 45–52.
6. Король В. О. Використання цифрових технологій у підготовці фахівців. Інформаційні технології в освіті. 2021. №6. С. 88–95.
7. Бондаренко Т. Г. Управління якістю освіти в закладах вищої освіти. Наукові праці. 2017. №9. С. 102–110.
8. Левченко М. Д. Використання кейс-методу у підготовці менеджерів. Менеджмент освіти. 2020. №3. С. 65–72.
9. Романенко А. О. Дистанційне навчання у підготовці майбутніх фахівців. Педагогічні науки. 2019. №7. С. 89–95.